

Leven vanuit je roeping

Geliefd mens,

*De avond valt
en vrienden zitten dicht bijeen;
hij wast hun voeten één voor één
en doet het voor.
Hij schenkt de wijn en breekt het brood
en zegt: 'Doe als ik na mijn dood,
het werk moet door.'
Dan noemt hij allen bij de naam
en wijst in hen de priester aan.
Zo wordt het nacht.
Voor één van hen is het te zwaar:
een knik als een afscheidsgebaar.
De rest slaapt zacht ...
Hij bidt en wacht.¹*

Onlangs bezocht ik met vrienden de aangrijpende musical *Jesus Christ Superstar*. Op steenworp afstand speelde zich een eeuwenoud verhaal af waarvan ik de inhoud wel ongeveer kende, maar die ik op deze avond - misschien wel voor het eerst zo intens - heel dichtbij doorvoelde. Ik herkende zo het verlangen onder het 'hosanna'. De boosheid van Jezus werd mijn boosheid toen iets heiligs geweld werd aangedaan. Ik zag vóór me gebeuren wat de verstrekkende consequenties kunnen zijn wanneer je denkt dat alleen jij het monopolie op de waarheid hebt. Ik moest mezelf een beetje beschermen om de eenzaamheid van die laatste nacht niet té dichtbij te laten komen en het '*Ik wil trouw zijn aan mijn roeping, ook als mij beproeving wacht*'² raakte me in mijn ziel.

Ook nu, tweeduizend jaar later, is er veel gaande in onze wereld. Gebeurtenissen die je boos kunnen maken, ervaringen die je doen verharderen. Het is soms om moedeloos van te worden. Het presenteert zich aan mij in mijn eigen 'kleine' wereld en het wordt dagelijks zichtbaar gemaakt vanuit onze 'grote' wereld. Soms ben ik bij machte om er invloed op te hebben, maar op andere momenten is die mogelijkheid er niet. Juist dan herken ik het verlangen naar een (nieuw) perspectief biedend verhaal, bij voorkeur 'gebracht' door een nieuwe Jezus van deze tijd.

Maar wat, als die 'nieuwe Jezus' niet komt en je hem in jezelf moet ontdekken?

Het verhaal gaat, dat het even heeft geduurd voordat de boodschap van '*Het zal er zijn, als wij er zijn*'³ was ingedaald. Misschien was het wel nodig om eerst het weerbarstige van de Stille Week te doorleven, alvorens bij de kern van dit verlangen te komen.

Voor mij is de kern van het 'Doe als ik': leef maar voluit met het 'Zie de mens' of inmiddels: 'Zie het levende' als bril waardoor je naar jezelf, de ander en het andere kijkt. Het zit in je, geloof er maar in en blijf er trouw aan, ook als het op de proef wordt gesteld. Het is het Goede om te doen. Ga maar in die roeping staan, leef ernaar. Het is er als jij er bent.

Zullen we, samen met alle mensen van goede wil, goedheid weer modieus maken?⁴ Zullen we zo samen deze aarde bewonen? Wat een energie zal daarvan uitgaan! Het is er als wij er zijn.

Met een hartelijke groet, ook namens zuster Ziere,
graag uw broeder, Marten van der Wal

¹ De Stille Week-drieluik: Het laatste avondmaal *of het verbond met de liefde*

² *Gods Liefdemacht*: mannenkoorlied nr. 14

³ De Stille Week-drieluik: De opstanding *of het geheim van de liefde*

⁴ Uitspraak Rutger Bregman in Buitenhof 25 februari 2024